

Nr 23.

Ankom till riksdagens kansli den 2 mars 1926 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om beredande av rätt för allmänheten att å motbok uttaga s. k. exportporter.

(2:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 269, har herr *Lithander* hemställt, »att riksdagen måtte besluta, att s. k. exportporter (maldryck klass III) inbegripes bland de drycker, allmänheten äger rätt att uttaga å motbok enligt i övrigt gällande föreskrifter i förordningen angående försäljning av rusdrycker, samt att vederbörande utskott måtte formulera härför behövliga ändringar i förordningen.»

Beträffande motiveringen för detta förslag, i den mån densamma ej här nedan beröres, får utskottet hänvisa till motionen.

Genom 1923 års maldryckslagstiftning blev det tidigare, endast för viss tid meddelade starkölsförbudet gällande för framtiden. Bestämmelserna rörande detta förbud finnas inrymda i 23 § av förordningen den 1 juni 1923 angående tillverkning och beskattning av maldrycker ävensom i förordningen den 1 juni 1923 angående förbud mot införsel till och försäljning inom riket av exportöl. Dessa bestämmelser innebära förbud mot tillverkning eller försäljning av stark- eller exportöl, vartill räknas maldrycker tillhörande tredje klassen och sålunda jämväl exportporter, för annat än utförsel ur riket eller för medicinskt ändamål å apotek mot läkarecept eller enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser för vetenskapligt, medicinskt, farmaceutiskt, tekniskt, industriellt eller därmed likartat ändamål.

Utskottet.

Såsom skäl för nämnda förbuds införande åberopades förnämligast, att det icke utan allvarliga olägenheter samt betydande risker ur nykterhetssynpunkt skulle låta sig göra att i enlighet med de regler, som stadgades i 1917 års rusdrycksförsäljningsförordning, ordna handeln med de starkare maldryckerna.

Nu nämnda skäl äger givetvis giltighet jämväl i fråga om exportporter särskilt som det icke är uteslutet, att ett lättande av försäljningsförbudet komme att leda till en väsentligt ökad konsumtion av denna maldryck. Till stöd för sitt förslag har motionären åberopat allenast den omständigheten, att till följd av gällande lagstiftning såsom läkemedel använd export-

porter kommit att avsevärt fördyras. Nämnda förhållande torde emellertid icke kunna tillmätas sådan betydelse, att detsamma bör föranleda en lagändring och detta desto mindre, som därigenom mindre önskvärda konsekvenser skulle kunna uppkomma.

På grund av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motion II: 269 av herr Lithander, om beredande av rätt för allmänheten att å motbok uttaga s. k. exportporter, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 1 mars 1926.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.

Närvarande: herrar Röing, Johan Nilsson i Kristianstad, Boman, Pers, Björnsson, Borell, Jönsson i Boa, Olsson i Ramsta, Lithander, Hedlund i Östersund, Olsson i Golvvasta, Lövgren i Nyborg, Alexis Björkman, Johansson i Hornsberg, Wahlmark, Ericson i Obergå, Israel Holmgren, Olsson i Gävle, Ericson i Boxholm och Johansson i Krogstorp.

Reservation

av herr *Lithander*, som yrkat bifall till motionen.
